

Deze maand is het vijftienjarige jubileum van de eerste uitgave van het "Liedje van den Bergenaar" voor het eerst werd bezongen.

Burgemeestersvrouw M.A.D. van Reenen-Volter schreef de tekst van het lied, dat in totaal

acht coupletten telt, in Huize "Kranenburgh" aan de Hoflaan. De Haarlemse musicus Philip Loots werd bereid gevonden de woorden op muziek te zetten en zo ontstond het Berger "Volkslied", dat nog geregeld over de daken van het oude dorpscen-

trum weerklinkt tijdens de wekelijkse bespeeling van het carillon in de Ruinekerktoren op donderdagochtend door mevrouw Lies Overdelinden-Haasbroek.

Het "Liedje van den Bergenaar" verscheen destijds als bijlage van

één van de eerste nummers van het reeds lang niet meer bestaande zomerweekblad de "Berghengsche Bad-, Duinen- en Boschbode" op vrijdag 29 juli 1910.

● P. Beijneveld

BIJBLAD

BEHOORENDE BIJ DE

BERGENSCHE BAD-, DUIN- EN BOSCHBODE

EERSTE JAARGANG, No. 9. Bedruckerij: Bureau "De Nieuwe Courant", Alkmaar. VRIJDAG 29 JULI 1910.

"Liedje

van den

Bergenaar"

Ik heb het lief, mijn dorpje klein
Daar aan der duinen rand,
Zoo lieflijk, zoo vol zonneshijn
Is geen in 't heele land.

Ik heb ze lief, de huisjes laag
Verscholen in het groen,
Omgeven door een Meidoornhaag
En geurig bloemstoeven.

Ik heb het lief, het bosch zoo wijd,
De mooie sparrenlaan,
Waar eik en dennen zij aan zij,
Naast hooge beuken staan.

Waar nachtegaal en merel zingt
In 't jonge kreupelhout,
Waar het gekweel der lijster klinkt,
Zijn nest de reiger bouwt.

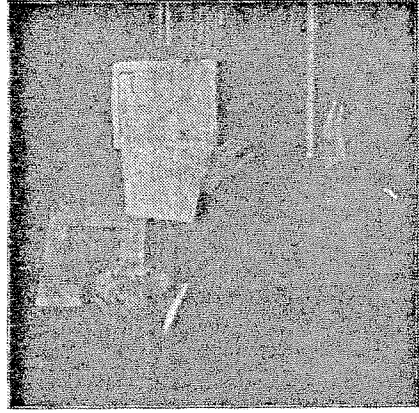
Ik heb het lief, het blonde duin,
Waar ver ik dwalen kan,
In zijne pannen teer en fijn
Veel wondre bloemten staan.

Ik heb het lief, het Bergerstrand,
De groote, wijde zee,
De golven brengend op het zand
Veel duizend schelpjes mee.

Ze gaan en komen, zonder rust,
Nu blauw, dan zilvergrijs;
Ze breken schuimend op de kust
En zingen deze wijs:

Heil Bergen, heil het dorpje klein,
Daar aan der duinen rand;
Zoo lieflijk, zoo vol zonneshijn,
Is geen in 't heele land.

M. v. R.-V.

De Componist PHILIP LOOTS.

Het liedje van den Bergenaar
(woorden van M. v. Reenen-Volter)
ligt van teem en bereyging (s. 103)

Ik heb het lief, mijn dorpje klein,
Daar aan der duinen rand, zoo lieflijk, zoo vol zonneshijn, is geen in 't heele land.

rand, zoo lieflijk, zoo vol zonneshijn, is geen in 't heele land. Ik heb ze lief, de huisjes laag, verscholen in het groen, omgeven door een Meidoornhaag, en geurig bloemstoeven.